

A tudományos diákkörök munkája

Egyetemiünk pártbizottsága legutóbbi ülésén felülvizsgálta a tudományos diákkörök munkáját, azok fejlődését a legutóbbi évben.

Az egyetemen jelenleg a következő tanszékek mellett működnek TDK-k polgárd., marxizmus, belker., ipargazd., pénzügy, számvitel, statisztika. A nemzetközi tanszék, jóllehet nem szervezett TDK-t, de tévkenyen közreműködik a polgárd. és pénzügy tanszék TDK-inak munkájában. A többi tanszék azért nem szervezett diákkört, mert gyakorlati adatok nem állnak a rendelkezésükre. Emiatt más formában vonják be a hallgatókat a tudományos munkába.

A körök létszáma 7-től 23 főig terjed és így körülbelül 150 hallgató vesz részt munkájukban. Minden tanszék mellett egy TDK működik, kivéve a polgárd. tanszékét, ahol a szocializmus és kapitalizmus problémáival külön csoport foglalkozik és ezen kívül van egy úgynevezett előkészítő csoport az első — és második évek részére, akik nem készítettek önálló dolgozatokat, hanem a klasszikusok eredetiben való tanulmányozásával foglalkoznak.

A dolgozat témáit általában a tanszékek jelölik ki az illető tudományág kisebb, idősebb kérdései köréből. Az oktatók ez évben lényegesen több munkát fordítottak a TDK-k irányítására és támogatására. A diákköri üléseken általában a tanszékvezető vezeti a vitát.

Nem látod, hogy negyedikes?...

Talán soha nem tudtuk volna meg, hogy vele ülünk egy asztalnál, ha nem főrédre a felszolgáló elvtársnőre. „Csak a húst kérem. Mondtam, hogy tők nélkül hozza az iszten...”, dörgött ő. És az asztalnál ülők egymásra néztek, nem hittek fülüknek. Te is hallottad? Te is így hallottad? Igen, ez gyalázat, az egyetem menzáján különösen az. Az asztalnál ülő lányok elpirultak. „Hősünk” igazolni próbálta önmagát és kifejtette, hogy már nyolcszor mondta „legalább”. Az asztalnál senki sem hallotta még egyszer sem, hogy csak a húst kérte, főzelék nélkül.

Az egyik lány megkockáztatta, hogy figyelmeztesse őt modortalanságára. Ez olaj volt a tűzre. Őt figyelmeztesse a modorra egy „takyos lány”? Ez mindenek a teteje. „Téged senki sem kérdezett és jobb lesz, ha befogod a szád”. Valóban így volt jobb, senki sem válaszolt. Ki az a fiú, kérdezte az egyik asztaltársunk szomszédjától? Azt nem tudom, hogy hívják, de nem látod, hogy negyedikes?...

Azt nem láttuk, hogy negyedikes, azaz épp azt nem láttuk rajta. De miért mondták mégis természetesnek, hogy ilyen csak negyedikes hallgató lehet: mert néhányan közülünk ilyen magatartással bizonyítgatják, hogy ők már „otthon” vannak az egyetemen. Bizonyára otthon az asztalnál mégsem így viselkednek.

Nem csoda tehát, hogy az alsóbbéves hallgatók általában így vélekednek a negyedikesekről. Pedig nekik kellene jó példát mutatni, nekik kellene a legszerényebbeknek lenni, hiszen négy éve élnek az egyetem falai között. El kellett gondolkozni. Ilyenek leszünk mi is, ha negyedikesek leszünk ilyen lesz az új értelmiség: *követelőző, modortalanság és goromba?* Mi nem akarunk ilyenek lenni. Mi nem akarunk példát venni az ilyen negyedikesekről.

A TDK-munka ez évi eredményességét mutatja az a tény, hogy a Tudományos Diákkör II. országos konferenciáján egyetemünk hét dolgozattal képviselteti magát. Ezekből kettő a polgárd., kettő a földrajz, egy az ipar, egy a belker. és egy a pénzügy tanszéken készült.

A dolgozatok elkészítésében két módszer alakult ki. Az egyik szerint a hallgatók önállóan, a másik szerint csoportosan dolgoznak ki egy-egy témát. Harmadik formaként megemlíthető a polgárd. tanszék előkészítő TDK-ja, ahol az önálló kutatás alapelemeit sajátítják el a hallgatók önálló dolgozat készítése nélkül. A TDK-k munkájában nehéz kérdést jelent az, hogy a hallgatók tévkeny közreműködése csak körülbelül egy évre korlátozódik. Szaktárgyakkal ugyanis csak a III. év második felében kezdenek foglalkozni, a negye-

dik év második felében viszont már az államvizsgákra való készülék, illetve a diplomamunka elkészítése megakadályozza őket abban, hogy tudományos munkát végezzenek. A probléma megoldható oly módon, hogy a másodikévesek is bekapcsolódnak a TDK-k munkájába — esetleg harmad- és negyedévesek mellett dolgozva — másrészt pedig, hogy az üzemi gyakorlatokról írt dolgozatokat is felhasználják a körök munkájában.

A TDK-ról szóló beszámoló után a pártbizottság a következőben jelölte meg a diákkörökkel kapcsolatos legfontosabb feladatokat: fokozni kell a szakmai, módszertani és szervezeti segítséget és a hallgatók érdeklődését a tudományos munka iránt. Meg kell szervezni a Tudományos Diákegyesületet és mozgósítani kell a hallgatókat az e héten tartandó országos TDK konferenciára.

Hősi harcokra emlékezünk

Sok évszázados elnyomás után 1919. március 21-én hacsak rövid időre is, felszabadult a magyar nép. 37 esztendő távlatából is megrendítő erővel visszhangzanak a forradalmi kormány „Mindenkinek” felhívásának szavai. „Magyarország proletariátusa a mai nappal kezébe vesz minden hatalmat...”

A Szovjet-Oroszország híre, dicsősége és az első proletárforradalom nagy vezérének, Leninnek üzenete élesztette itt a bátorságot és a forradalmi elszántságot.

1919. március 21-én a magyar proletariátus Corvin Ottó, Kun Béla, Rákosi Mátyás, Szamuely Tibor és más elvtársak vezetésével kiragadta a hatalmat a tétovázó, áruló burzsoázia kezéből.

A Magyar Tanácsköztársaság fennállásának csaknem első napjától kezdve harcolt a külső és belső ellenséggel. Meg kellett védeni vívmányait a nyugati imperialisták által támogatott cseh, román és szerb intervenciók támadásaitól, az

ellenforradalom aknamunkájától és a jobboldali szociáldemokrata vezérek árulásától. A történelemben 133 nap igen rövid idő, de a Magyar Tanácsköztársaság e 133 küzdelmes napja alatt is hatalmas eredményeket ért el. Ezeknek megvédéséért első sorokban harcolt az ifjúság, köztük a diákok és egyetemi hallgatók is. A Tanácsköztársaság az ellenséges lángtengerben elbukott, de hőhérainak nem sikerült a magyar nép szívéből kitépni dicső emlékét. A magyar kommunisták az 1919-es proletárdiktatúra tapasztalataival gazdagodva indultak új meg új küzdelmekre.

Ma már beteljesedtek Lenin elvtárs szavai: „Az első magyar proletárdiktatúra elbukott ugyan de jön utána a második”. E győzhetetlen második proletárdiktatúra él és erősödik, erősödik velünk is, az értelmiség új nemzedékével, akiknek szívében éppoly közel van 1919, mint napjaink győzelmé.

Hazánk felszabadulásának 11. évfordulója alkalmából egyetemünk tanárai, dolgozói és hallgatói április 3-án egyetemünk aulájában ünnepi gyűlést tartanak. Az ünnepi beszédet Markos György kandidátus, a földrajz tanszék vezetője mondja. Az előadás után egyetemünk népi együttese új műsorából mutat be részleteket.

A DUNAPARTON...

Fiúk és lányok menetelnek a dunaparton dobszóra, katonás rendben.

Menetgyakorlatra készülnek a felszabadulás nemzeti ünnepére. A kis arcoskákon az odaadó igyekezet mellett ott ragyog a tavasz élénksége, a gondatlan jókedv, életöröm.

A gyakorlatozók élén csupasz lábszárú úttörő halad, kezében a csapatászló lobog a dunaparti szélben. Büszke arra, hogy a felvonulók élén mehet, büszke, hogy rábízta az aranybetűs vörös lobogót.

Felhangzik a nótaszó: „Április 4-ről szóljon az ének...”

most, tizenegy évvel a nevezetes esemény után.

1945 április... A ház alatti hajlított oduban húzódtunk, várva a sors döntését, talán annyi idős lehettem, mint a csapatászlós pajtás, de a felnöttek nyugtalansága, a nélkülözések barázdát véstek homlokomra.

Ejjel-nappal roptak a fegyverek. A zajokból próbáltuk kivenni a harc fordulatait, de idővel mindenkit fásulttá tett a monoton zakatolás, a pihenés és normális étkezés hiánya, a fülledt pincelevegő, a betegség, az öldöklő unalom.

Akkor is így kész a tavasz, mint csend hasított a

lármbába. Mindannyiunkat megdöbentett, hiszen ilyen csend csak békeidőben volt vasárnap délelőttönként. Feszülten várakoztunk. Kezembem dohos iskoláskönyvet szorongtam, amikor nyílt a penészszegélyű pinceaajtó és magas szovjet harcossal lépett be rajta, mosolygón, barátián. A megtört testek kiegyenesedtek, a rab-arcocon kismimultak a ráncok: túléltek, szabadok vagyunk!...

Fiúk és lányok vonulnak a Dunaparton, dobszóra katonás rendben. Szívükben a tavasz öröme, arcukon gondtalanság és odaadó igyekezet...

Pogány Péter

Mi is ott voltunk...

Nagyapáink sokat mesélnek arról a március 15-ről — amit ők is apjuk elbeszéléseiből ismernek. Mindig érdeklődve olvassuk a márciusi történeteket, s a dicső magyar szabadságharchoz szíkrát adó március 15-e a szívünkhöz nőtt.

15-ét, nemzetünk nagy ünnepét.

Az idén kissé borongós idő várta a csoportosan felvonuló fiatalokat. Csak néhány küldött néhány tűzsugarat a nap a földre. De azért az üzemek dolgozói, egyetemisták, középiskolások, a fiatalok ezrei jöttek el — ide, a Nemzeti Múzeum kertjébe.

Fenn, a lépcsők tetején helyezkedett el az elnökség. A letakart asztal mögött ott voltak ifjúságunk vezetői, neves tudósok és a kormány tagjai.

A Rákóczi tisztiiskola hallgatói díszes ruhájukban feszes vigyázzban díszőrséget álltak. S mögöttük katonazenekarok játszottak — forradalmi 48-as dalokat.

A múzeum előtt pedig ott voltak fiataljaink, s átkarolták soraikkal az egész múzeumot.

Mikor 10 órakor megkezdődött, az ünnepség a lelkes fiatalok megtöltötték az egész múzeum-kertet, zárt sorokban az utcáról figyel-

S minden évben megünnepeli ifjúságunk március

Négyen beszélgetnek

A kaposvári Béke Étteremben kissé feltűnően hangos az egyik asztal társasága. Négy férfi beszélget egymással, s a közelülről mosolyogva állapítják meg, hogy egykori egyetemi társak találkoztak itt. Igen, valóban azok, s így számunkra sem egészen idegenek. Tudniillik mind a négyen egyetemünk hallgatói voltak néhány évvel ezelőtt. Véletlenül kerültek össze, de most már, mint komoly, nehéz hivatást betöltő „felnöttek”. Ott találjuk köztük a pécsi Magyar Nemzeti Bank-fiók vezetőjét, a Város- és Közegazdálkodási Minisztérium egyik főelőadóját, a Somogy megyei Tanács statisztikáját és a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem egyik tanáregredjét.

Természetes, hogy először a nevezetesebb közös emlékeket elevenítik fel (jó öntöző ebben a balatonfüredi bor), de ennél jóval fontosabb kérdéseket is megbeszélnek. Többek között a tanácsok munkáját, annak jó és rossz oldalát.

Koncz Dénes elvtárs szakértetségével jött az egyetemre. Az itt töltött négy év nem volt könnyű számára, de hasznos volt. Lakást kapott, és a fizetése is elég jó. Most a Város- és Közegazdálkodási Minisztériumban dolgozik, Kaposvárról kiküldetésben volt. Szerinte különösen komoly problémák vannak a beruházásokkal. A tanácsok tervezése még mindig eléggé mechanikus, kevés a kezdeményezés. Tervezésüket nem tudják eléggé összehangolni a központi népgazdasági tervekkel. Néhány jó közgazdász bizony elkelne — jegyzi meg végül. „Igazad van — szól közbe Horváth elvtárs, a Somogy megyei Tanács statisztikusa. — Ismerem az egész megye tervezését, és nyugodtan állíthatom, hogyha nagyobb lenne az öndőltségük, jobban tudnának tervezni is.”

„Baranya megyében hasonló a helyzet — folytatja Szabó elvtárs. — Ezt mutatja a pénzügyi ellenőrzés is.”

A beszélgetés egyre élénkebb és érdekesebb. Vélemények és ellenvélemények hangzanak el. „Emlékezz csak vissza, amit tanultunk a népgazdasági tervezéséről — mondja Horváth elvtárs. — Igaz, hogy a gyakorlat más, de a tervezési elvek helytállóak.”

Szinte észrevétlenül szemé-

ték az ünnepséget, még az Arany János szobor is „kapott néhány látogatót”.

Molnár János elvtárs ünnepi beszédében visszaemlékezett a fiatalokat a feledhetetlen márciusra, 1848 hősi harcára, a dicső forradalomra.

Szután a múzeum lépcsőjének párkányán megjelent Bitskei Tibor, a sokéves ünnepelő fiatal néma csendben figyelt. Felhangzott a „Nemzeti dal”. Szárnyalt a szó, túlrepült a múzeumon, elhangzott messzire, mindenhová „...A magyarok istenére esküszünk, esküszünk — Hogy rabok tovább nem leszünk!”

Az emelvényen megjelent egy férfi. Ismerős az arca... valahol már láttuk... milyen ismerős, ez az öszülő haj... — de valamelyik fiú felkiáltott; Mareszjev elvtárs, s a fiatalok örömmel üdvözölték a Szovjetunió hőst, aki eljött a mi nemzeti ünnepünkre.

Méltó módon emlékezett meg ifjúságunk a nemzeti hagyományunk nagy ünnepéről, március 15-ről...

lyes kérdésekre terelődik a beszélgetés. Senki sem panaszkodik, Szabó elvtárs különösen nem. Nehezen akart vidékre menni; félt, hogy egyedül lesz egy idegen városban nem tud fejlődni. Bezzeg most nem jönne el a világról sem onnan. Fizetése is 1900 forint havonta.

Hasonlóan beszél Horváth elvtárs is. Nagyon szereti munkáját. Sok elméleti és gyakorlati kérdéssel foglalkozik, a statisztikai adatszolgáltatás megszervezésével és feldolgozásával. Aktívan részt vesz a megyei társadalmi szervezetek — különösen a Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat — munkájában. Most éppen egy érdekes tanulmányon dolgoznak: „A somogyi áruk útja a világban” címmel.

Eszre sem veszik az idő múlását, pedig az óramutató kérelhetetlenül halad a záróra; az éjfél felé. Az egykori egyetemi társak kiüritik még az utolsó poharakat, s erős, baráti kézszerűséggel elbúcsúznak egymástól.

Az árvízkarosultakért

A megáradt Duna az ország déli szakaszán áttörte a gátakat és hatalmas károkat hagyott maga után. Az egész ország dolgozó népe együttérez

és segíteni igyekszik az árvíz-sújtotta lakosságon. A Minisztertanács felhívása nyomán az üzemekben, mezőgazdasági munkások körében hazánk minden részén gyűjtés indult.

Egyetemünk diákjai is gyűjtöttek. Az aulában a DISZ végrehajtó bizottság felhívása a III/5-ös ipar-szeminarium hallgatóinak kezdeményezésével együtt kéri az összes hallgatókat, hogy erejükhez mérten segítsenek ők is az árvízkarosultakon.

Az ipar III/5-ös csoportban örömmel kezdődött a gyűjtés, amely megmozgatta a szívét folytatódott minden szeméremben, minden tanszékben.

Az eredményről azóta a napról napra beérkező töfvek tanúsodnak. Az adatok alapján a IV. évfolyam I-es csoport pénzügy III/1-es csoport forintot gyűjtött. A belker, szakos hallgatók 13 forinttal siettek az árvízkarosultak segítségére, évfolyam gazdaszszakosok átlag 14 forinttal.

VILÁGIFJÚSÁGI HÍREK

Algéria

Az Algír-i Mohamedán Egyetem Hallgatók Szövetsége (UGEMA) tiltakozó levelet intézett a francia miniszterelnökhöz, felhívta figyelmét a hatóságok legutóbbi intézkedésére. Az elmúlt hat hónapban a rendőrség 14 egyetemi hallgatót tartóztatott le.

Dakar

A főiskola hallgatói tiltakozással az algériai eseményekre 24 órássztrájkot rendeztek. Ezen idő alatt sem az előadásokat, sem a menzákat nem látogatták. Az utcákon tüntető egyetemista tömeget a rendőrség oszlattaszt.

MARX KÁROLY ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

(1818-1883)

(Folytatás)

A XIX. század elején a kontinensen, különösen Angliában és Franciaországban hatalmas léptekkel fejlődött a kapitalizmus. A burzsoázia hatalomra jutott és ezzel tovább mélyült a munkástörek ellenét. A proletariátus több országban önálló politikai akciókkal jelentkezett, s bár ezeket leverték, a proletariátus forradalmi mozgalmát a kudarok nem gyengítették, sőt erősítették. Növelte a munkások forradalmi aktivitását az a körülmény is, hogy megjelentek az első túltermelési válságok.

A reakció uralma és zsarnoksága miatt megindult politikai mozgalmak Marxot is más pályára sodorta, mint ahová készült. Egyetemi tanár akart lenni, de amikor Bruno Bauert megfosztották tanszékétől, világgá vált előtte, hogy ott nem követhetné haladó meggyőződését.

Marx, a Rheinische Zeitunghoz került újságíróként. Első cikkét a rajnai országgyűlésről írta, melyekben a szabadsajtó védelméért, mint az emberi szellem sajátos formát öltött szabad megnyilvánulását.

Azt írja, — nem lehet követelni, hogy a rózsá ügy illatozzék, mint az ibolya, a szellem napjától sem lehet azt követelni, hogy csak egy hivatalos színben jelenjék meg.

E cikkek még erős hegelianus hatást mutatnak.

A szabadsajtóról írt cikkeken kívül, ugyanebben az időben sokat foglalkozik az erdei falopásokkal. Sorban elmondja a különböző rendek képviselőivel erre vonatkozó álláspontjukat. Ugyanakkor ismételtelen védelmébe veszi a szabadsajtót és a falopások ügyében a parasztság védelmére kel.

A lapot, merész hangja miatt a kormány betiltja. Marx 1853 őszén megmősi (diákkorában eljegyzett Jenni von Westphalén veszi el) és ifjú feleségével Párizsba megy száműzetésbe.

A párizsi évek (1843-1845)
Párizsban Arnold Tuge-val közös lapot adtak ki (Deutsch-Französische Jahrbücher címen). Párizsi tartózkodását arra használta fel, hogy a francia

forradalmat és materializmust tanulmányozza. Ngyon sok történelmi és filozófiai művet olvasott el. Ezek a tanulmányok mutatták meg neki, hogy az adott kor története osztályharcok története. Főleg azok a művek érdekelték, amelyek a materializmust a társadalmi életre is igyekeztek kiterjeszteni.

Marx nézeteinek fejlődésére jelentős hatással volt Feuerbach: A kereszténység lényege című műve. Feuerbach műve. Feuerbach művével nagy csapást mért a német körökben addig elfogadott és sérthetetlen szentségnek tartott hegeli filozófiára, s annak idealista felfogásával szembeállva, újra igazi trónjára ültette a materializmust.

Marx lelkesen üdvözölte Feuerbach művét, de kezdettől fogva fenntartással fogadta nézeteit. Különösen azért, mert tételei a politikát nem érintették, „túl-ságosan utalnak a természetre és nagyon keveset a politikára. Pedig egyedül a vele való szövetségben lehet a mostani filozófia igazságát.”

Túlhaladta Feuerbachot annyiban, hogy a filozófiai materializmusnak, a természet megismerésére vonatkozó elveit mindjárt kiterjesztette az emberi társadalom megismerésére is. A párizsi lapban írott cikkei a materialista fejlődés fontos állomásai. Ezekben már határozottan szembe fordult a hegeli idealizmussal és a valóság talajára lép. Különösen szépen mutatja fejlődését Bruno Bauer idealista nézeteinek kritikája, a zsidókérdésben és a hegeli jogfilozófia bírálatában.

A zsidókérdésben azt bizonyítja, hogy a vallás megszüntetése nem vezet az ember felszabadításához, mint ahogyan B. Bauer állítja, mivel a vallás nem is oka, csak kifejeződése a társadalmi egyenlőtlenségnek.

Marx a társadalmi viszonyokat vizsgálja s éppen ezért tudja bebizonyítani, hogy a vallás megszüntetésére irányuló törekvést meg kell előznie a vallást létrehozó társadalmi viszonyok megváltoztatásának. Mert az elszigetelten termelő emberek nem urai, hanem rabjai a társadalmi viszonyoknak. Az ember és viszonya elidegenül egymástól, s ez az elidegenülés tükröződik a vallásban. Te-

hát a zsidóság és az általában az emberiség emancipációját csakis a polgári társadalom bukása után lehet megvalósítani.

Marx kétféle forradalmat különböztetett meg: a politikai (amilyen a francia polgári forradalom) és az általános emberi, amely minden hatalom megszüntetését eredményezi.

A hegeli jogfilozófia bírálatában folytatja a forradalom kettősségének gondolatát. A németországi helyzetet elismerve, úgy véli, hogy ott általános emberi forradalom várható, a polgári forradalom kikerülésével. Elesen bírálja Bauert, akik csak a vallás bírálatának területeire szorítkoznak. Kijelenti, hogy nem a vallás ellen, hanem az azt létrehozó társadalmi viszonyok ellen kell harcolni. Ebben a harcban pedig a forradalmi gyakorlatot állítja előtérbe, mert, mint mondja: a kritika fegyvere nem pótolhatja a fegyverek kritikáját!

Marx ebben a műben mondta ki először, hogy a proletariátus az az osztály, amely a materialista eszméket anyagi erővé változtatja és minden elnyomott felszabadításáért harcol. Mert „a felszabadulás feje a filozófia, szíve a proletariátus.”

Mi segítette Marxot a munkásosztály vezető szerepének felismerésére?

A logikai utakon kívül a munkásosztály gyakorlati tevékenységének és harcainak mély tanulmányozása. Mert Marx nemcsak kiváló teoretikus, hanem a gyakorlat embere is volt. Nemcsak íróasztal mellett dolgozott, hanem a munkások között élt, a munkásmozgalmakban dolgozott. Főleg azokat a helyeket kereste, ahol új gondolatokkal, forradalmi hangokkal találkozott. Mint például a párizsi német iparoslegény szervezetében. Ebben a szervezetben gondolkodásukért, üldözött, német, szabadságszerető vándormunkások voltak. Közös vonásuk, hogy elégedetlenek a világ akkori állapotával és meg is akarják változtatni. Ők voltak a „Számkivetők”, később „Az igazak Szövetsége”. Marx velük és a francia kispolgári szocialistákkal igen sokat vitakozott. (Folytatjuk.)

Balla—Tóth—Bácskai

A virágokkal üzenek

Tíz — holnap — tizenegy éve
itt fekszel
Szirommá vált testtel.
Egy cinke tudja csak és vele
én
S a siron gyűlt levél
Alól búvó szagos füvek,
virágok
Miket te küldesz fel,
Hogy éhes szájjukkal igyák a
mézet,
Amit az ég méret
Csurgat ránk az izzó
aranytányérról.

A virágokkal üzenek s a fűvel
Igyák be szavaim
Levélkék klorofiljai a fénnel
A hajszál csöveken
A gyökereken át jusson le
hozzád
Ne bánd az attatót.

— Ágyúk síkoltását — mivel
aludni
Tértél e halk zúgba
Már csak a traktor zengi
énekeit
Súlyos dohogással.
S az ember — kiért aludni
tértél —
Sír tavaszi himnuszt,
Mikor a népek asztalát teríti
Az áldott földeket.
Ne bánd puskák sziszegő
csattogását.
A fejsze és fűrész

Kiáltása az a fák kemény
tővén.
— S ha sírodra omlik
Nehéz derékkal egy óriás
fenyő
Ne bántsa álmodat
Ház lesz belőle s nászi ágy
melyben
Új élet fogamzik.
Feledd a tankok morgó
lihégesét
Gyárainkban a gépek
Lázább lüktetéssel beszélnek
rólad
És ne bánd a lángot
Kohóink éni csapó vörös
tüzt
Gyújtottuk belőle.
Ismerjük mi is a dolgok
törvényeit.
Ha most itt keresnénk
Talán egy foszlott bakancsot
lelnénk
S talpán a számadást
Ezer kilométer sarát, mit
megtettél
Te — az ezerévért.
Gyorsan megjártad. Aludj s
élvezd a fényt
Amit az ég méret
S csurgat rád az izzó
aranytányérról
Illatos füveknek
Hajszálcsöveim, csöpp
gyökereim át.

Tóth László

Bírálat nyomán

Február 29-én megjelent lapunkban közöltük, hogy a házi telefonkönyvet még februárban mindenki megkapja.

Erdeklődésünkre, hogy a telefonkönyv az ígért határidőre miért nem készült el, a

következő választ kaptuk: Múlt hónapban a könyvet stencil-hiány miatt nem tudtuk elkészíteni, de e hét valamelyik napján, már az érdekeltek kezében lesz.

Bemutatjuk Trux Évát

Osz óta dolgoztak a témán, Buzás József elvtársnak, Külkereskedelmi tanszék vezetőjének irányításával és segítségével. Az Országos Levéltárban a (rég) Kúlgymintatérumban erre vonatkozó anyagát dolgozták fel; az anyag jó része német nyelvű és — különösen eleinte — elég sok nehézséget okoztak neki a tengeri kigyó hosszan nyújtó szakkefejezései. De megbirkózott velük, mert „amit egy egyetemistától kívánni lehet, annak igen jól megfelelt”, ahogy, a dolgozat kapcsán, Buzás elvtárs mondja róla; de egyébként is, Buzás elvtárs véleménye szerint Trux Éva a kereskedelmi kar egyik legtehetségesebb hallgatója.

A DISZ-szel és a csoporttal is „jóban van”: ideiglenes tanulmányi felölése a kari végrehajtó bizottságnak és csoportjának DISZ-titkára úgy nyilatkozik róla, hogy „amit Éva megcsinál, az jó”. Szeretik is. Csak éppen... Csak éppen valami „közelebbi” nehezen tudnak mondani. Mert nemcsak szeminárium alatt tartózkodó egy árnyalattal a kelletnél, de máskor is. „Túl-ságosan csendes” — mondták róla egyszer a külkereskedelmi tanszéken. — Igaz ez? Finomvonású arca komoly lesz. — Mondták már — vallja csendesen. Férfiúi szempontból csaknem felbecsülhetetlen ez az erény, de vannak azért egyéb megfontolások is. „Sokszor a mutatkozónál sokkal többet ki tudna hozni magából, ha nem lenne annyira visszahúzó és szerény” — véli Buzás elvtárs. Amiből is kivülglik, hogy a becsübből nemcsak a sok, hanem a kevés is megárt (van ez így néha). Meg kell tanulnod beszélni Éva, mert aki olyan fontos helyen fog dolgozni, mint a külkereskedelem, annak már „potenciális vezető” korában meg kell tanulnia, hogy kimondja a véleményét, bármiről.

Túlzás lenne azt állítani, hogy közgazdászunk ké-szült. Kicsi korában ő is cukrász akart lenni és később — mint többek között — ő sem gondolt arra, hogy közgazdász legyen; amikor azonban mégis egyetemünkre került, elég hamar túljutott az „el-vesztett Paradicsom” utáni nosztalgikus sóhajok időszakán. Természettől szorgalmas — tehát tanult: öt félév alatt háromszor volt kitűnő és most másodszor — 4,85 átlaggal — jeles. (Zárójelben áll, de a címbe kíváncsiok: az elmúlt félévben — írd és mondd — négy órát hiányzott csupán és e félévben még egyszer sem!) — De látni is tudott két szemével és hamarosan rájött, hogy a sokszor valóban eléggé száraz anyag mögött mai életünk legegységesebb és legérdekesebb problémái húzódnak meg. S így született meg a mai Trux Éva: a mi Trux Évánk.

— Mit csinál a tanulás kivül? — Mit is?... Szereti Beethoven és szeret táncolni is; de emellett: — Most éppen próbára megyek — mondja és a klub felé int. — Mióta vagy tagja az énekkarnak? — Két éve — válaszol. Nem lehet ráfogni, hogy nagyon bőbeszédű, de végül mégiscsak elmondja, hogy most különösen két dologra készül, mint énekkaros: a Kállai-kettős bemutatására és a prágai szereplésre. Sőt: ez utóbbira kétszeresen készül: ez lesz, ha nem is szakmai, de első találkozására leendő munkatársával: a külfölddel. Ugyanis harmadéves külkeres és — ő egék! — hol máshol akarna egy külkeres dolgozni, mint a szorosabbban vett szakmájában? —

Már a „tudmunkája”, vagy közérthetőbben: tudományos munkája is ezt segíti: csoporttársával, Varga Iával együtt második világháború alatti magyar-német gazdasági kapcsolatokat tanulmányozták.

Mit is? ... Szereti Beethoven és szeret táncolni is; de emellett: — Most éppen próbára megyek — mondja és a klub felé int. — Mióta vagy tagja az énekkarnak? — Két éve — válaszol. Nem lehet ráfogni, hogy nagyon bőbeszédű, de végül mégiscsak elmondja, hogy most különösen két dologra készül, mint énekkaros: a Kállai-kettős bemutatására és a prágai szereplésre. Sőt: ez utóbbira kétszeresen készül: ez lesz, ha nem is szakmai, de első találkozására leendő munkatársával: a külfölddel. Ugyanis harmadéves külkeres és — ő egék! — hol máshol akarna egy külkeres dolgozni, mint a szorosabbban vett szakmájában? —

Már a „tudmunkája”, vagy közérthetőbben: tudományos munkája is ezt segíti: csoporttársával, Varga Iával együtt második világháború alatti magyar-német gazdasági kapcsolatokat tanulmányozták.

Széljegyzet

Az általános kar DISZ-szervezete „nagy sikerű szavaló-verseny rendezett”. Csupán egy aprócska hiba csúszott a rendezésbe. A szavaló-verseny időpontját, helyét — ugyanis olyannyira titokban tartották, hogy a megjelent négy szavaló zsűfőléte megtöltötte a termet. Sajnos, a közönségnek és a zsűrinek színe sem láttuk. Azaz beszámolt, láttunk meg egy ötidik szavalót is, a ről később kiderült hogy a bíráló bizottság tagja. Ez némi lelkesítőt öntött a nekibúsult tagokba. Felcsillant szemük, azt vélték, hogy itt a technika nagy szerű csodájáról van szó, talán magnetofonba mondhatják a verset — hiszen ehhez tényleg elég egy ember — és a zsűri, majd ráérő idejében hallgatja a celluloid-szalagról a csendő szavakat. Sajnos, tévedtek. Se a magnetofon, se a zsűri, sem a közönség nem került elő később sem. Így hát a szavaló-verseny tényleg sikerrel végződött, senki sem sült fel, senkinek sem okoztak kellemetlen perceket, csak nekem, hogy ilyesmiről is írni kell.

Németország

A mainzi egyetem „Nobis” c. lapja a múlt hónapban beszűntette működését. Oka: a hatóságoktól érkező anyagi juttatás csökkentése és azok az akadályok, melyeket az Egyetemista Képviselői Parlamentje górdított munkája elé.

Irán

December 8-án volt a második évfordulója annak, hogy a rendőrség három egyetemi hallgatót meggyilkolt. A teheráni egyetem mérnöki fakultásán a professzorok és a hallgatók két perces néma gyászszünet után elhagyták az épületet.

Azt hiszem nem a legjobban cselekszel...

Már az év elején figyelmes lettem rád, mikor mi, a tapasztalatlanok, kétszer is elmentünk a keresett ajtó előtt, de Te magabiztosan nyitottál be mindenhoza. Először „bocsásd meg!” évismétlőnek gondoltalak. Később megtudtam, hogy tévedtem. De ezt nem akarom felírni; amiről nincs jó véleményem, az ezután következik.

Még szeptemberben történt... Az ebédlőben a levesre várunk, lassan haladt a felszolgálás, valaki megjegyzést is tett, és Te vasvilla szemekkel tekintettél rá. Nem tudom mit gondoltál, de bizonyára te is éhes voltál. A várakozás alatt feltetted a lábaid egy székre (lehet, hogy ez szükséges egy megjegyzés értékeléséhez).

Aki az előbb hangot adott a türelmetlenségének, erre meglökte szomszédját, az orrod előtt néztek össze. A gúnyos mosolyt nem vetted észre, legalábbis nem látszott rajtad.

El is felejtettem ezt a történetet, de bizonyára te is éhes voltál. A várakozás alatt feltetted a lábaid egy székre (lehet, hogy ez szükséges egy megjegyzés értékeléséhez).

Emlékszem, mindig ott ültél közel az előadóhoz, figyelmesen jegyeztél, pontosan jártál az előadásokra. Én, aki néha az első órán az újságot is elolvastam, csodáltam szorgalmadat. Naponta elhatároztam, hogy követni fogom példád. Ekkor már tudtam neved is, most nem akarom leírni, így is elgondolkodhatsz e néhány hónap történetén.

Mikor még az előadótérmeben egyforma meleg volt, megpróbáltuk helyileg is összefogni a szemináriumokat. Te erélyes, utasító hangon akartad ezt véghezvinni. És négyzetletesre váló arccal vettél tudomást a sikertelenségről.

Ekkor láttam először munkádát kinevető, vagy haragos arccal. Félreismernek — gondoltam —, hiszen te jót akarsz, összefogni, összeszoktatni a csoportodat. De többéves eddigi sikertelen munkád nem a legjobban medrű folytatása volt, amit tettél.

A baráti hang sokkal meggyőzőbb, a kérés, a magyarázat hamarabb belátásra bírta volna csoportod tagjait, mint a hideg sürgetés.

Azóta sok minden történt,

túl vagyunk a kollokviumokon, amikor mindenki a maga dolgaival volt legjobban elfoglalva, sőt már javában bent járunk a második félévben.

A hat hónap rajtad is változtatott, véleményem szerint nem a legjobb irányban.

Többször láttalak, amint egyedül ülsz az előadó valamelyik első sorában. Ragaszkodás a helyhez? Talán jobb lenne, ha a többiekkel ott is együtt lennél. Egyes-bajos dolgaikat hidd el, sokkal nehezebb ki-vülről intézni. Vigyázz, nehogyan elszakadj az élettől. Társaid megbecsülnék szorgalmadért, jó munkádért, de rajtuk kívül állónak tekintenek. Ha igazán jól akarsz dolgozni, utad nem válhat el az övékétől.

Jóbarát

A kommunizmus építésének diadalmas számaiból

Szovjetunióban 1960-ban a széntermelés eléri az évi 593 millió tonnát. Ha ezt a szénmennyiséget a szokásos tiztonnás vasúti teherkocsikba töltönnék, a szerelvény tizennégyezer érné körül az egyenlítő.

SZÁNDÉKOK

Lelkes hangulatban folyt le az ipar III/3-as csoport, illetőleg DISZ alapszervezet március 2-i, alakuló taggyűlése.

Incze György elvtárs a titkár, és a hozzászólók elemezték az elmúlt időszak munkáját és megjelölték, hogyan javítják majd tanulmányi munkájukat és hogyan nevelik önmagukat. A határozat kulturális vonatkozású részében kimondták, hogy folytatják a már hagyományos kollektív mozilátogatásokat, márciusban megnézik a VI. Magyar Képzőművészeti Kiállítását, áprilisban előkészületeket tesznek egy könyv-

kétra és meghallgatnak egy közgazdasági vagy irodalmi vonatkozású TTIT előadást.

A szép szándékok lelkes hangulata azonban megfakult: a képzőművészeti kiállítást nem nézték meg és elfelejtették betartani olyan „menetközbeni” megállapodásaikat, mint a Mozart-émlékünnepélyen való együttes részvétel, a Szakadé-ankét meghallgatása.

Szép volt a program, amelyet kijelöltek maguknak; de mi lesz, ha a továbbiakban is így tartják be saját maguknak adott szavukat?...

A diákok palotája

Pozsonyban fel- az „Ifjú Gár- iskolai diák-

szálló több- áll. Mint- 00 hallgató- pompásan- ett épüle- az 517 lak- indgyike- ol, fűrdő- és két la- ol áll, szobában- lakik. A Benacka- ernök- zobjá-

Kandidátusi értekezés

Egyetemünk élő, lüktető szervezetének egyik fontos központja a Politikai Gazdaságtan Tanszék. Komoly oktató- és tudományos kutatómunka folyik itt. A tudományos munkában a hallgatók is részt vesznek s hadd tegyük mindjárt hozzá, igen szép eredménnyel. A tanszék jó munkáját bizonyítja a hallgatókkal való szoros kapcsolatot, együttműködés is.

Kádár Iván elvtárs kandidátusi értekezésének nyilvános megvitatása március 14-én volt egyetemünkön. Az értekezés címe: *A jelenkori kapitalizmus gazdasági alaptörvényének érvényesülése a Horthy-fasiszta Magyarországon*. Az opponensek: Háy László, a közgazdasági tudományok kandidátusa és Nemes Dezső, a történettudományok kandidátusa voltak. A bíráló bizottságban, melynek elnöke Friss István volt, egyetmünkét Haász Árpád és Maróti Ödön elvtársak képviselték.

Friss István megnyitó szavai után Kádár elvtárs néhány kiemelt pontot fűzött értekezéséhez. Rámutatott arra, hogy a gazdasági törvények működésénél ki kell hangsúlyozni az emberek tudatos cselekvését, ezenkívül „aláhúzták” azt a tényt, hogy a maximális profit kategória mögött meg kell látnunk a lényegét, a monopolprofitot. Továbbra is az alaptörvények kérdéseivel foglalkozva arról beszélt — mert ez az értekezésből nem tűnik ki elég világosan —, hogy népi demokráciánk születése idején a kapitalizmus gazdasági alaptörvénye már nem hatott, a szocializmus pedig még nem érvényesült.

Az opponensek rámutattak arra, hogy a műben fellelhető hibák három forrásból táplálkoznak. A szerző egyrészt a

törvények működését meglehetősen automatikusan fogta fel, és ennek következményeképpen nem mutatott rá eléggé a tömegek politikai harcára, az osztályellentétekre, másrészt a burzsoáziát általában egységként kezelte, és így nem láthatjuk kellőképpen a profit elosztásáért folytatott harcot az uralkodó osztályon belül, harmadszor pedig a bőven felhasznált adatokat többször nem elemzi elég részletesen. Mindezzel szemben, rámutatva az értekezés érdemeire, a szerző témaválasztására, a feldolgozás elméleti alaposágára és szabatos formájára és a bőséges anyagra, amit a szerző feldolgozott, Kádár elvtársat mindketten kandidátusnak javasolták.

Nagy Tamás hozzászólásában arról beszélt, hogy ebben az értekezésben is éppúgy, mint az utolsó sztalini mű megjelenése óta, majdnem mindegyik közgazdasági munkában, a gazdasági törvényekre vonatkozólag helytelen szemlélet vonul végig. Közgazdaszaink, fetiszálva a törvényeket és ezek működését, elsősorban nem a termelési viszonyokat kutatták, hanem meglegedtek azzal, hogy törvényeket pontosan fogalmazzanak meg és ezek kapcsolatát vizsgálják. Kihangsúlyozva az emberek tudatos működésének fontosságát, rámutatott arra, hogy a társa-

dalom törvényeit nem lehet ugyanúgy kezelni, mint a természettudományos törvényeket. A kapitalizmus gazdasági alaptörvényéről beszélni, megmutatta azt, hogy a „maximális profit” kifejezés nem pontos, inkább „monopolprofit”-ot kellene helyette használni, másrészt pedig cáfolta azt az állítást, amely szerint a kapitalizmus jelenlegi időszakában csak maximális profittal történhet bővített újratermelés. Befejezésül azt tartotta legnagyobb hibának az értekezésben, hogy a szerző az érdekes és sokoldalú témát „beszorította” az alaptörvény Prokustes ágyába.

Haász elvtárs arról beszélt, hogy közgazdaságtudományok fellendítéséhez szükséges az

Kezdeményezés

A második évfolyam polgárd, csoportja nemcsak jó tanulmányi eredményével tűnik ki, hanem kezdeményező készségével is. „A Magyar Népköztársaság gazdasági fejlődése” címmel kiállítás előkészítésén dolgozik.

BARÁTOK

A tanszék oktatóit és a hallgatókat baráti szálak kötik össze. Így például Bedő elvtársat a negyedévesek, Kálnai elvtársat a másodikévesek, Erdős elvtársat pedig az elsőévesek keresik fel ügyes-bajos dolgaikkal, problémáikkal.

A tanárok és diákok közötti kapcsolat nemcsak szavakban valósul meg.

egészséges szellemű bíráló. A téma az értekezésre, azt kifogásolta, hogy a kartell-rendszer és az idegen tőke behatolását a szerző nem eléggé tudományos módszerekkel dolgozta fel. Emiatt a műbőrl nem derült ki elég világosan, hogy a külföldi tőke behatolásának milyen formái voltak.

A vita végén a bíráló bizottság Kádár Iván elvtársat egyhangúlag javasolta a kandidátusi fokozat elnyerésére.

A TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRÖRŐL

A diákkör ősszel tartotta meg alakuló ülését. Ekkor osztották ki az egyes témákat. Ennek megfelelően a diákkör vizsgálódásának tárgyai egyrészt a legfontosabb kapitalista államok jelenlegi problémái, másrészt a Horthy-Magyarország gazdasági és politikai életének egyes kérdései.

Putz Róza negyedéves polgárd szakos hallgató dolgozatát, mely a grammatikai válság elmélyülését taglalja a brit birodalomban, már megtárgyalta a diákköri konferencia.

Bozóki József ugyancsak negyedéves. Ő az amerikai tőkevitel jellegzetességeivel foglalkozik.

A TDK néhány tagjának munkája a szocializmus tárgyköréhez kapcsolódik. A polgárd tanszék fejlettebb oktatóinak irányításával, segítségével dolgoznak.

Az elméleti történeti csoport a Magyar Enciklopédia egyes címszavain dolgozik. Feladata igen szép, de ugyanakkor nehéz is, hiszen egyes polgári közgazdászoknak a műveit eredetiben kell elolvasniok.

Beszélgetés Kádár Iván elvtárral

Keressük fel Kádár elvtársat, a Tanszék vezetőjét, új kandidátusunkat. Elmondja, hogy a Tanszék tudományos munkája eddig eléggé spontán módon alakult, szétforgácsolódott, ezért szükségessé vált átstrukturálása, koncentrációja. Lényegében három főbb kérdéssel foglalkoznak a tudományos munkában résztvevő elvtársak: A műszaki fejlesztés problémáival, az anyagi érdekeltséggel a mezőgazdaságban, valamint a modern burzsoá közgazdaságtan problémakörével.

A kutatómunka eredményessége érdekében természetesen kapcsolatban kell állani a különböző gyakorlati szervezetekkel, így például a Közgazdasági Intézettel, egyes termelőszövetkezetekkel, a Tervhivattal, az Állami Ellenőrzés

Minisztériumával, a Könyv- és Ipari Minisztériummal és sok más szervezettel.

Az SZKP XX. kongresszusa új feladatok elé állítja a Tanszékét. Erről Kádár elvtárs a következőket mondja: „Tanszéki értekezleteken tárgyaljuk meg a XX. kongresszus célkitűzéseit, határozatait. A kongresszus anyagát az előadásokon és általában az oktatómunkánk keretében ismerik meg hallgatóink. Ezenkívül havonként legalább egyszer, a közelmúltban rendezett összejövetelhez hasonló, úgynevezett „beszélgetések” szándékunk rendezni az Államos Kar hallgatói részére. Ezek a beszélgetések kétségtelenül hozzájárulnak a XX-ik kongresszus célkitűzéseinek minél alaposabb megismeréséhez.

...És a kutatócsoport?

A kutatócsoport az elméleti történeti előadásokkal kapcsolatos tárgykörökben fejti ki munkásságát.

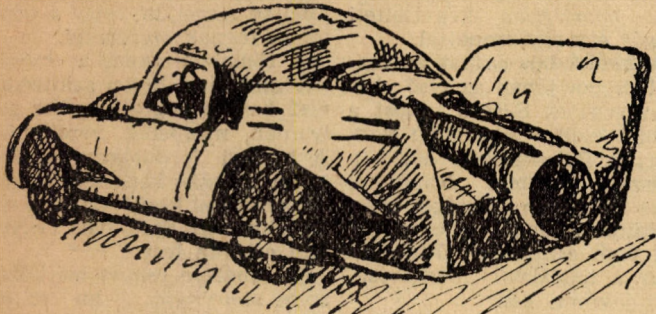
Tagjai: Mátyás Antal, Erdős Tibor és Csapó László elvtársak. Talán Mátyás elvtárs munkája a legnehezebb: ő ugyanis a modern burzsoá közgazdasági elméletekkel foglalkozik. Tudni

kell azt, hogy ennek a feladatnak elvégzéséhez csak minimális mennyiségű forrásra van szükség. A Tőke IV-ik kötetének, az értéktöbblet-elméletekkel foglalkozó részére lehet csak támaszkodni. A Marx halála utáni burzsoá közgazdasági elméletekről azonban semmi forrásmunka nem áll rendelkezésre.

Egyedül Lenin emlékezik meg egy rövid mondatban Keynesről, midőn valahol ezt írja: „... Keynes, a dühöngő kispolgár”. Mátyás elvtárs ezenkívül „A magyar közgazdasági gondolat 1848-ig” címmel ír tanulmányt. Ez a munkája lesz kandidátusi disszertációja.

Kis összeállításunknak végéhez érteztünk. Teljes részletességgel nem tudtuk bemutatni a tanszék munkáját, azonban reméljük, hogy sikerült egy általános képet nyújtanunk tevékenységéről, céljairól.

Ipari forradalom

Az első olasz turbógépkocsit nemrégiben próbálták ki egy versenypályán. Az új gépet gázturbina hajtja, amely 800 C fokos gázokat is elvisel s kis méretei ellenére percekénti 22 000 fordulatszám mellett 200 LE teljesítményt fejt ki.

Az új gépkocsinak különleges alakja van, amely hátul két széles tarélyra szélesedik, hogy nagy sebességeknél fokozott stabilitást biztosítson. A gépkocsi eléri az óránkénti 325 km sebességet.

Tarka tudomány

A jövő kövületei

Megcáfolták a szóbeszédet

Egy UNESCO expedíció felmérte a földünkön még meglévő, de kihalóban lévő állatfajtaikat. Az indiai orrszarvú és az arabiai oryx antilop az a két fajta, amelyből különböző telepeken kell tovább tenyészíteni a maradék példányokat, hogy fennmaradjon az utókor számára az a néhány darab, amely még megvan belőlük.

Párizsban tanulmányozták a kardnyelvéket, ugyanis elterjedt az a hiedelem, hogy család 37 egész. Most változott gárdának röntgenképezés előtt kellett megcáfolni a szóbeszédet. És a sugárkiderítettek az igazságot. Van olyan kardnyelv, aki négy-öt pengét egész a gyomráig leengedett és utána kiszedte ezeket. Ez csak a nyelőső nagymérvű kitágulása és a nyelvszervek egyidejű ellenállása mellett lehetséges.

A múlt kövületei

Egyre gyorsabban

Egy tudományos expedíció biológus kutatói a sarki jégbe fagyva páncélos gyík tojásait fedezték fel. Ezek már sokezer éve kerültek oda és a hideg hatására konzerválódtak. A tojásokat óvatosan kiszedték a jégből és felmelegítették. Nagy meglepetésre, bizonyosfokú melegítés után a tojásokból kikeltek a páncélos gyíkok.

Amerikai és francia szakemberek szerint öt éven belül rakéta fogja szállítani a postaküldeményeket az Atlanti Óceánon keresztül. Délután Párizsban kézbesíthetik azt a levelet, melyet reggel New Yorkban adtak postára. Elképzelhető, hogy az utasszállítás is hasonló úton fog néhány év múlva lebonyolódni.

A Dunántúlon 1945-ben beköszöntött a tavasz. Szomorú volt a kisváros képe. Az utcák köveit felszaggatták a bombák, romos sebeiket mutogatták a házak, ketté tört fák nyújtogatták csomka törzsüket. Mindenütt rom és pusztulás.

Kelemenék, a bombatalálatos ház félig rombadólt szobájában felébredtek. Az asszony vizet hozott a kútról. Szótlanul rakta a tüzet. Gondolkozott. Aztán megkérdezte a férjétől: — Mit gondolsz, most miért hallgatnak?

Mintha csak erre várt volna repülő suhant el alacsonyban a házak felett. Nyomában még egy. A motor éles zaja befészkelődött az emberek agyába. — Csillag van rajt... Ugy látszik megint kezdődik...

Újra elsuhant a repülő. Viszszafelé jött, de csak az egyik. — Ugy látszik, leötltek. — Megint egy özvegyvel több... szipogott Kelemené.

Mordult egyet a férji és kedveskedve költögetni kezdte lányait. — Borikám! Margitkám!

Először Borcsát ebresztette fel. Ő a nagyobbik, már nyolc éves. Felnyitotta nagy, sötét szemét s kissé csodálkozva nézett apjára. A szöszke kócos hajú Margit is felébredt. Lustálkodva nyújtóztak még egyet az ágyban, de anyjuk bekiáltott: — Siessetek mosakodni! Kész a reggeli!

Aztán asztalhoz ültek, az asszony alig hallhatóan beszélt férjéhez. A beszélgetést éles kiáltás szakította meg. Olyan hirtelen jött, hogy a csodálkozástól szinte mozdulni sem tudtak. — Itt vannak az oroszok!... Megjötték!...

Kelemené agyán egy pillanatra alatt átsuhant minden. Még néhány napja — a szomszéd Bokor néni azt sutogta: nekünk úgy is mindegy. A németek, amit lehet elhajtának, elvisznek — az oroszok pedig mindenkit meggyilkolnak, még a gyermekeket sincs kegyelem.

Ijedten nézett lányai után — de azok már kiszaladtak az udvarra. Kíváncsiak voltak, mi-

HARC AZ ÉLETÉRT...

lyenek is azok az orosz bácsik. Aggódó szívvel utánuk indult... Eppen akkor tünt fel az első szovjet katona. Szürke köpenye felett géppisztoly meredt előre. De amikor meglátta a gyereke-

a földhöz lapultak. Akihez Borcsa odafutott, széles vállával takarta el a kislányt. És közepén ott fekiúdt Margit. Azonnal felugrottak — csak a szöke kislány nem mozdult.

ket, elnevette magát — és kitérta karját, mintha azt kérdezné: ki szeret engem?

A mindig vidám pajkos Borcsa úgy szaladt oda, mintha régi ismerőseivel játszana. Odasimult a katonára durva kabátjához és csodálkozva emelte fel nagy, fekete szemét. — Apuka... valami beleesett a bácsi szemébe... Nézd... könnyes...

Erre már Margit is megmozdult. Komoly arccsal érdeklődve fordult a közelgő katonák felé. Az egyik szovjet harcos zsebében kikutatott. Valamit keresett — cukrot vagy csokoládét — amit odaadhatna a gyerekeknek.

Ebben a pillanatban — Margit ott sétált éppen szülei és a katonák között — hirtelen éles fütyülést hallottak, aztán elkezdett minden.

Örült robaj rázta meg a levegőt, lehetett hallani a cserepeken táncoló repeszdarabok kopogását. A felrobbant gránát légnyomásának forró levegője megcsapta az embereket.

Amikor darabokra szakadt a füst, csak ketten álltak — a Kelemen-házaspár. A katonák

— Ne félj, mamuska — kezdte kedveskedő hangon a tolmács. — A parancsnok elvtárs már intézkedett. A lányát kórházba vitték. Ne féljen... mert mi nem engedjük... nem engedjük meghalni...

— Eleiben marad? Nem veszélyes? — faggatta őket kétségbeesetten Kelemené. — Bár engem talált volna el helyette.

— Ne sirjon, mamuska... örüljön, hogy nem veszélyes... Pedig elég veszélyes volt. A fejsérülésből könnyen lehet halál, ha nem segít gyorsan az orvos. Könnyen elvérezhet, meghalhat...

A kórház üresen tátongott. A németek mindent elvittek, még a legkisebb csipeszketet is, ami itt maradt, azt meg lehetőleg összetörték.

— De szerezték orvost. Az átvonuló egység sebész-orvosa szaladt ide. Az orvosi felszerelést úgy hozták utána.

S megkezdődött az operáció.

A szöke kis Margit arcára már nem rajzolt vörös csikokat a semmit nem kímélő háború, de arca sápadtan világitott — olyan fehéren felkiúdt, mint aki eljegyezte magát a halállal.

Megindult a harc, a kiizdalem — az életért... eltelt fél óra. A várócsarnokban mozdulatlanul álltak az emberek. A kórház összesített lakosai, átvonuló katonák, tisztok. — Vér kell a gyerekeknek!

Egyszerre húsz harcos gyúrte fel a gimnasztika ujját, hogy a sok elfolyt vér után önként is adjon.

Tovább folyt az operáció. Már délutánra járt az amikor a fiatal orvos kilátást látott. A harcos félt óvatossággal tartotta karjában a vérzőfejű kislányt. Néhány mondatot beszéltek, aztán a személynöki megfordult — és vitte a kis sebesültet.

— Hová viszik a lányom? — zokogott az asszony és kétségbeesetten kapaszkodott a tiszt karjába. — Ugye nem engedik meghalni...

Minden remény most már ezekben az emberekben volt. Omit tehet? Legfeljebb lefoghatná kislánya szemét. A kórház messze van, orvos nincs...

Délutáni beszélgetés a telefonközpontban

Egyszer már találkoztunk. Két évvel ezelőtt — egy koravasz langyos délutánon — beszélgettünk először. Szinte meglepődök, amikor belépek a telefonközpont szobájába. Eckstein néni jóformán semmit

sem változott. Most is olyan kedves, barátságos, mosolygós szemű — mint, amikor először jártam itt. Csak sötét hajába lopkodott be néhány ősz hajszál. 60 éves.

— Kettőn dolgozunk itt — pillant fel a kapcsolóablak mögött. Dél előtt kollegám, Gere János elvtárs. Nagyon rendes ember. Mindenhez ért, sokszor valóságos műszerész munkát végez.

Türelmetlenül kigyúllad a piros lámpa és figyelmeztetve vibrálni kezd. Eckstein Andorné elvtársnő, a délutáni telefonközpont felveszi a kagylót:

— Halló! Egyetem!... igen... kapcsolom...

Úgyes ujjakkal, megszkott mozdulatokkal „zongorázik” a gombokon — és felvilan a lámpa jelzi — felvették a telefont...

— Ilyenkor már nincs sok munka. „Csúcsforgalmi időben” egymást érik a vonalak. Dél előtt, meg így késő délutáni hívják legtöbbször az egyetemet. Idegfeszítő munka ez.

Hét óra felé jár. A nyitott ablakon bestran a tavaszi szél, s a másik oldalról idepislog a vásárcsarnok poros ablaka.

— Őt éve dolgozom az egyetemen. Nagyon szeretem a munkám, mindig szívesen jövők el dolgozni — gyorsan felvilágosítást ad valamelyik érdeklődőnek, hogy az esti előadás mikor kezdődik, aztán

újra felém fordul. — Őt év alatt még egyetlen szóváltás sem volt köztem és Gere János között. Az egyetemről is megkapunk minden támogatást, ha szükséges.

A szomszéd szobában halkán mormog az automata motorja — mintha egy álmos cica dorombolna, kemence padkáján — s a kapcsolások apró kattánásai átszűrődnek az ajtón.

Gere Jani bácsi vezet be, ragyogó tiszta szobába, s míg kinyitja az automata ajtaját, rajongással magyarázza:

— Remekmú! Mint a legfinomabb csipkekezőmunka, úgy néz ki. És nézze, milyen tökéletes pontossággal működik. Ez a házi... itt pedig a városi...

Újra itt ülök a telefonos nével szemben és várom, hogy egy nehéz kérdésre válaszoljon.

— Hát a „telefon modor” is változott mióta utoljára beszélgettünk? Jóformán teljesen megszűnt az udvariatlan hang. Megköszönik a felvilágosítást, s úgy viselkednek, mintha itt lennének a szobába — majd oktatóan meg is magyarázza. Ezt a „telefonmodort” — mert tudja vannak, akik kihasználják a telefont és szemtelenek, udvariatlanok.

A telefonközpont kezelése — mint ahogy kezelik elemmondják — nem fizikai munka, de vasidegeket kíván. Alálandóan kapcsolni, válaszolni. Megint kapcsolni.

Ismételten kigyúllad az auto-

mata lámpája, kultúrosztályt kéri.

Búcsúzom. Már az ajtónál vagyok, amikor utánam szól a telefonos néni: — aztán ne feledje, még ha akarnánk, sem tudnánk rosszat mondani. Mindketten nagyon szeretjük a munkánkat...

Amíg a könyv eljut az olvasóig

I. A beszerzés.
A kezdő olvasó, de gyakran még az „örög” könyvtárlátogató is azt hiszi, hogy a könyvtáros feladata a könyvek kiadására és visszavételére korlátozódik.

Ezzel a most induló cikksorozattal a célunk, hogy bepillantást adjunk a hallgatóknak abba a munkafolyamatba, melynek a végén a könyv eljut az olvasóhoz.

Kezdjük a szerzeményekkel, vagy más szóval beszerzéssel. A könyvtáros munkája ott kezdődik, hogy figyeli a „könyvtermést”, és abból válogat. Nem mindegy, hogy mit szerez be a könyvtáros. 1958-ban 102 000 forint áll köztünk a könyvtárunk rendelkezésére. 68 000 forint a tanszéki beszerzések fedezésére. Ebből kell megvásárolni a magyar és külföldi könyveket. Meg kell tehát néznünk, mi az, amit megvehetünk: melyek azok a művek, melyeknek mint egyetemi könyvtárak, mint országos közgazdasági alapkönyvtárak meg kell lenni. A közgazdaságtudományi, vállalatgazdasági irodalom beszerzése mellett még az úgynevezett kiegészítő gyűjtőkör (filozófia, történelem, földrajz, gazdasági jog, neveléstudomány stb.) irodalmából is be kell szerezni az

alapvető munkákat. A pénzügyi keretünknek csak 20 százalékát fordíthatjuk szépirodalomra. Sőt arra is figyelünk, hogy a tanulmányi célokra szükséges művekből hány példányt szerezünk be, hiszen ha valamely műből túl sokat szorzunk be, egy másból esetleg nem tudnánk a minimális példányszámot sem biztosítani.

Figyelemmel kell kísérni mind a magyar, mind a külföldi könyvújtonságokat: átvenni a kiadói és egyéb könyvjegyzékeket. Hónapkönyvei, Tájékoztató a megjelenő könyvekről, Magyar Nemzeti Bibliográfia, — külföldi vonatkozásban pedig az egyes országok nemzeti bibliográfiáit: Knizsznaja, Letopisz, Deutsche Nationalbibliografie, British National Bibliography, Bibliographie de la France, Comulative Bookindex és mintegy 150 folyóirat könyvismertetőit figyeljük. Különösen a külföldi könyvek beszerzése kíván széleskörű közgazdasági tájékoztatót, mint hogy külföldi beszerzésünknek devizaköltségét pedig erősen korlátozzuk. Csak ezután kerülhet sor a kiejelölt könyvek megrendelésére és beszerzésére.

Az eddigiek során csak a vétel útján történő beszerzésről beszéltem. A könyvtár azonban beszerezhet könyvet ajándék és cseré útján is. Itt különösen a cseré az, melynek külföldi viszonylatban nagy jelentősége van. Könyvtárunk több külföldi nagy könyvtárral épített ki kapcsolatot: Fundamentálna Biblioteka, Obščestvennik Nauk Akad, Nauk SzSzSR. — British Library of School of Economic Sciences. — Bibliothek des Instituts für Weltwirtschaft an die Univ. Kiel, stb. Ezek a könyvtárak tankönyveink és a közgazdaságtudományi irodalomunk alapvető munkái ellenében cserébe nem egyszer olyan külföldi munkákat kaptunk, melyek könyvtárunk forgalmában nem kaphatók. Ezek a cserkapcsolatok azért is jelentősek, mert így devizaköltség nélkül juthatunk hozzá külföldi könyvekhez.

Dienes M.

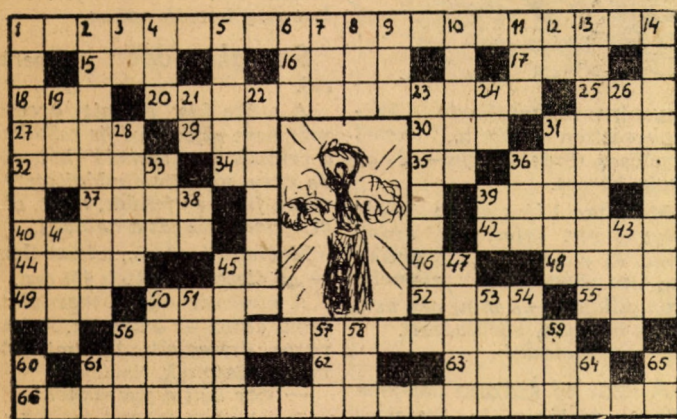
Ausztriából

Naponta a földkerekség minden részéből, repülőgépen, óceánjáróhajón, expresszvonaton levelek, üdvözlőlapok százaival szállítja a posta Magyarországra. Nagyon sok levelet kap a magyar rádió is, amely napról napra a világ csaknem valamennyi nyelvén sugároz műsort a külföldi országok lakóinak. Ime egy a levelek közül amelyet Toni Weiner osztrák munkás írt.

„Örülök, hogy rádión keresztül megismerhettem azokat az eredményeket, amelyeket a magyar munkások elérték. A magyar munkás tudja, hogy mit ért el eddig: 1. Munkáskormányzat, 2. olyan munkát, amely biztosítja mindennapi kenyerét, ezt nem

minden ország munkásáról lehet elmondani, 3. előrehaladott társadalombiztosítást, kifogástalan gyógyszerellátást. Önöknek nem járja már a mondas; csak azért, mert szegény vagy, halj meg korábban. A betegellátásban, a gyógyszerjuttatásban mindenkori egyformán részesei...”

REJTVÉNYSAROK

Vízszintes: 1. **Áprilisban ünnepelek.** 15. Fizikai munkát végez. 16. Mónicz egyik negényének főszereplője. 17. Lehel néni. 18. Seben képződik. 20. űya vitéz. 25. Fűg ékhibá. 27. NB I-es futballkapus. 29. 30. Török név. 31. Mennyi? da jegyzett. 34. Személyes az. 35. Szláv igen. 36. Vízrajzon mit? 37. Koreai határon. 39. Kérdőszó. 40. Lenini. 42. A szalag ékhibával. 44. tt fűg. 41. 45. Német szemé. névmás. 46. Nem ki. 48. aranyderes. 49. Sár Gyula. pe de... 52. Strauss ope. zobalánya. 55. KGA. 56. y éve virradt fel a... 61. 62. Nem olvas. 63. Me. ai. 66. Ok hozták a sza. k.

és keskeny, macskaköves utcákból állt. A falu mellett mindenfelé erdő-dombos volt a környék, avar, gaz, lehullott levele borította a földet.

A pénztáros egymás után nyitotta ki a safeket. Egyikben meg is találta, amit keresett.

A kövér ember már-már le akart ülni, de a föld nyirkos volt, és mohos. Szuszogva emelkedett fel, és elindult tovább az úton.

Hisz ez a szoba nővéremé! Nyissátok ki nyugodtan, én vállalom a felelősséget.

Bákráné nem találta sehol a fiát. Szinte dühöngött. — Hol lézeng megint ez a gyerek?

és keskeny, macskaköves utcákból állt. A falu mellett mindenfelé erdő-dombos volt a környék, avar, gaz, lehullott levele borította a földet.

A pénztáros egymás után nyitotta ki a safeket. Egyikben meg is találta, amit keresett.

A kövér ember már-már le akart ülni, de a föld nyirkos volt, és mohos. Szuszogva emelkedett fel, és elindult tovább az úton.

Hisz ez a szoba nővéremé! Nyissátok ki nyugodtan, én vállalom a felelősséget.

Bákráné nem találta sehol a fiát. Szinte dühöngött. — Hol lézeng megint ez a gyerek?

Az atomfizika ÁBC-je

Tudod-e mi a **Betatron** **Ciklotron** **Curie** (nem személy) **Deuteron** **Negatron** **Pozitron** **Rheotron**

A helyes megfejtők közt értékes könyvet sorsolunk ki. Megfejtési határidő: április 5. A megfejtést a levelesládába kérjük bedobni.

Hírek

Kádár Iván elvtárs, a politikai gazdaságtan tanszék vezetője március 16-án a XX. kongresszuson felvetett elméleti kérdésekről kötetlen beszélgetést folytatott a négy évfolyam általános és politikai gazdaságtan-szakos hallgatóival.

Az egyetem bölcsődjének átépítése befejezéséhez közeledik. Rövidesen sokkal szebb környezetben és kényelmesebb viszonyok között lehetnek tanáraink és hallgatóink gyermekei.

A TDK keretében egyetemünk földrajz-szakos hallgatója, **Kunkli Ferenc** „Hajdú-Bihar megye mezőgazdasága” címmel előadást tart az Eötvös Loránd Tudományegyetemen.

Fogarasi Béla elvtárs akadémikus, egyetemünk rektora „Az atomfizika és az atomenergia felszabadításának filozófiai kérdései” címmel előadást tartott március 22-én a Rózsa Ferenc Kultúrotthonban, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Akadémiájának keretében. Az előadáson egyetemünk néhány tanársegédje és hallgatója is részt vett.

Az oktatásügyi miniszter utasítása szerint azokon az egyetemeken, ahol szénszűnetet tartottak, tavaszi szűnet nem lesz.

Amint múlt számunkban is jeleztük, egyetemünk március 30-án, pénteken tudományos diákköri napot tart. E napon a tanítás szűnetel.

Az egyetem MSZT-szervezete 27-én, kedden nagyszerű műsort rendezett a magyar-szovjet barátsági hónap alkalmából. A műsoron fellépett Papp László, egyetemünk végzett hallgatója, az Irószövetség DISZ-titkára. Szinetár Miklós, a Fővárosi Operettszínház rendezője, a színház moszkvai látogatásáról beszélt.

A Makarenko utcai „József Attila” klub moziműsora: Március 29: Az élet tanulsága. Április 5: Balkezes újonc. Április 12: Őt barát. Április 19: Hütlén asszonyok. Április 26: Cím nélkül távozott.

Az előadások este 6 és 8 óra között kezdődnek.

MILYEN VOLTAM?

Ülünk a menza egyik asztalánál. Az ebédet várjuk. Egy kis lány csatlakozik asztaltársaságunkhoz. Megkaptuk a levest és felatolni kezdtünk. — Légy szíves adj egy kamalat — szólít meg. Odaadom.

A második fogásnál újra kéri: — Nem adnál egy villát is? — Úgy látszik tetszik neki szolgáltatásom. Nem szílok semmit és mindjárt nyújtom a villát, de késsel együtt, hogy megkíméljem a további beszédet, mert gondolom nekik ez is fáradságba kerül. S miért ne lássa ő is, milyen figyelmes vagyok.

Lassan tovább eszegettünk. Teljesen beleltem magam az evés gyönyörűségébe. Úgy éreztem nem is a menzán vagyok. Hozzáfogtam az illatozó pecsenye szeleteléséhez, ezt utoljára hagytam, mert azt tartom: ha valaminek a vége jó, akkor minden jó. Tehát falatoztam. Amikor újra hangot hallott: — Légy szíves adj egy poharat. — Egy pillanatra megáll a villa a kezemben. Felnézek és kiderül, hogy újra ő szól. Már befejezte az ebédet és jóleső érzéssel dől hátra székeben. Képtelen voltam eleget tenni kérésének, hiszen most került sor a legjobb falatokra, tovább ettem. Pedig milyen elragadóan mosolygott asztaltársnőm. De néhány pillanat múlva azonban a kis lány mosolygós arcára viharfelhők ültek. Összeszorított szájjal felállt, majd köszönés nélkül elment.

Még most sem tudom, hogy 6, vagy én voltam az udvariatlan... — ZT —

KÖZGAZDASZ
A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem part- és DISZ-bizottságának, egyetemi tanácsának és szakszervezeti bizottságának lapja.

Szerkesztő: a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: Illés János. Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8. I. emelet 111. Telefon: 186—850/197-es mellék.

Kiadja: a Budapesti Lapkiadó Vállalat, Budapest, VIII., Blaha Lujza tér 3. Szikra Lapnyomda, Budapest, VIII., Róck Szilárd u. a Felelős vezető: Kulcsár Mihály.

Ejnye, ejnye

A szemináriumokra való benyitogatás több felhívás ellenére sem szűnt meg. Úgy látszik, be kell vezetni azt a vidám középiskolászokást, hogy aki idegen osztályba „téved”, azt „lehúzzák”, azaz lesimázzák. Ez talán eredményes lesz.

Nálunk, a Veres Pálné utcai Diákotthonban a második emeletről néhány napja, nem tudjuk milyen okból, leszerelték a gáztűzhelyt. Azóta a pincében elhelyezett gázeztétot használjuk. Persze itt néha órákat várunk, sorban állva, mire ránk kerül a sor, hogy megmelegítsük vagy főzzük vacsoránkat.

Nem tudjuk, mit szólnának azok az elvtársak, akik leszereltették nálunk a tűzhelyet, ha

otthon nekik is a pincébe kelene menni, sorban állva várni, mire rájuk kerül a sor, hogy megmelegítsék vagy megfőzzék vacsorájukat.

Veres Pálné utcai Diákotthon lakói.

★

A múlt számunkban a büféről közzölt írás máris „eredményre” vezetett. A minap még 9 óraker is volt péksütemény. Persze csak azért, mert akkor hozták.

★

Egyes hallgatók keveslik az ebédhez kapott kenyeret; ha ugyanezek a hallgatók nem néznék szótlanul, amikor egyik-másik társuk négy-öt szelet kenyeret süllyeszt a táskájába, nekik is több jutna.

Szerkesztő üzeni

KS-nek üzenjük: Zenéről, irodalomról beküldött írásod érdekes és sok problémával foglalkozik, éppen ezért ebben a formában és terjedelemben közölni nem tudjuk. Arra kérünk, keress fel a szerkesztőséget, hogy megbeszéljük, cikk melyik részét írjad meg bővebben, hogy lapunkban közzé tehesd.

A kivágott újságicikk beküldőjének üzenjük: Az írást olvastuk és köszönjük, hogy felhívtad figyelmünket a végzett hallgatók problémájára. Kérésedre foglalkozni fogunk a különböző iparágakban dolgozó, nálunk végzett közgazdászokkal.

★

„Mátra”: Köszönjük bizalmad, hogy hozzánk fordultál, ezt a verset nem találtuk egészen sikerültnek, de szeretnénk, ha a hét folyamán felkeresné szerkesztőségünket.

★

A 123 II/ált. jellegű beérkezett levél íróját kérjük, keresse fel szerkesztőségünket leveleinek megbeszélésére.

★

„Kilián György emlékvérseny”

Az emlékvérseny őszi fordulója után minden számban megkezdődnek a tavaszi versenyek. Az egyetemek közötti bajnokságban egyetemünk három sportágban képviselteti magát egy-egy csapattal.

A kosárlabda-csapat az ősz-szel csoportjában az első helyen végzett. Sajnos, most a kezdet eléggé sikertelen volt, mert a Bölcsészektől 40:25, a Műszaki Egyetem csapatától 62:28 arányban vereséget szenvedtünk. A Jogi kar ellen pedig nem álltunk ki. Ezen bizony a hátralevő mérkőzéseken javítani kell.

A legközelebbi mérkőzés március 29-én lesz az Állatorvosok ellen.

A labdarúgók az ősz folyamán ugyancsak az első helyen végeztek, azonban még egy mérkőzés hátra van az Orvosi egyetem ellen, amelyre március 30-án, pénteken 4 óraker kerül sor a Haladás edzőpályán. A továbbiakban játszani fogunk a Bölcsészek, a Színművészek és ismét az Orvosi egyetem csapata ellen. A csapat jó játékkal várhatóan csoportgyőztes lesz és ennek alapján reméljük, hogy a döntőben fognak szerepelni.

A röplabda-csapat a másik két csoportjában az első helyen végzett az ősz folyamán, mégpedig veretlenül. A tavaszi fordulókra április 11-én, szerdán kezdődő mérkőzésorozatral kerül sor. Első ellenfelünk az Építőipari egyetem csapata lesz.

Mindhárom csapat mérkőzéseire szeretnénk, ha minél több szurkoló megjelenne, mert szép eredményeket várunk tőlük.

Az emlékvérseny házi bajnokságának eredményei: Kosárlabda: Ker. kar—Ipari kar 61:34; Ker. kar—Ált. kar 120:38. Asztalitenisz: Ker. kar—Ált. kar 9:7, Ipari kar—Ált. kar 15:1.

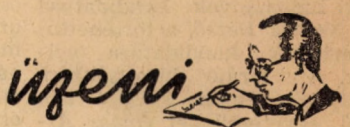
★

67:46 a Péceli utcában

Már az eredmény is mutatja, hogy itt csak kosárlabdáról lehet szó — futballhoz nagyon nagy, tekéhez pedig nagyon kicsi a két szám.

Egyetemünk kosárlabda-csapatáról van szó, amely a tavaszi fordulók során eddig három győzelmet ért el és háromszor vereséget szenvedett. Meglehetősen változatos szereplés után került sor a VM TÜKER elleni mérkőzésre a Péceli utcai tornacsarnokban. Csapatunk a zónázás taktikáját választotta és néhány perc alatt 10 pontos előnyre tett szert. Ezt azonban hibás felfogással játszva, leadták, sőt az ellenfél átvette a vezetést is. A féldíó előtti hájrán azonban jól sikerült és így 32—26 volt javunkra a forduló-láskor.

Nagszerűen játszottak a fiúk a játékidő második részében és egymás után hullott a labda az ellenfél kosarába. Tíz perc alatt mintegy húszpontos előnyünk lett. Ettől kezdve magabiztosan játszott a csapat és arra is sor kerülhetett, hogy a játékidő nagy részében a csere-csapat harcolt az ellenféllel. Ők is kitétek magukért, mert a megszerzett előnyt végig tartani tudták.

A IV. pénzügy I. csoportnak üzenjük: A tagozaton utána-néztünk a vizsgaeredményeknek és megállapítottuk, hogy a második helyen valóban az I-es csoport végzett.

★

„Mátra”: Köszönjük bizalmad, hogy hozzánk fordultál, ezt a verset nem találtuk egészen sikerültnek, de szeretnénk, ha a hét folyamán felkeresné szerkesztőségünket.

★

A 123 II/ált. jellegű beérkezett levél íróját kérjük, keresse fel szerkesztőségünket leveleinek megbeszélésére.

★

„Kilián György emlékvérseny”

Az emlékvérseny őszi fordulója után minden számban megkezdődnek a tavaszi versenyek. Az egyetemek közötti bajnokságban egyetemünk három sportágban képviselteti magát egy-egy csapattal.

A kosárlabda-csapat az ősz-szel csoportjában az első helyen végzett. Sajnos, most a kezdet eléggé sikertelen volt, mert a Bölcsészektől 40:25, a Műszaki Egyetem csapatától 62:28 arányban vereséget szenvedtünk. A Jogi kar ellen pedig nem álltunk ki. Ezen bizony a hátralevő mérkőzéseken javítani kell.

A legközelebbi mérkőzés március 29-én lesz az Állatorvosok ellen.

A labdarúgók az ősz folyamán ugyancsak az első helyen végeztek, azonban még egy mérkőzés hátra van az Orvosi egyetem ellen, amelyre március 30-án, pénteken 4 óraker kerül sor a Haladás edzőpályán. A továbbiakban játszani fogunk a Bölcsészek, a Színművészek és ismét az Orvosi egyetem csapata ellen. A csapat jó játékkal várhatóan csoportgyőztes lesz és ennek alapján reméljük, hogy a döntőben fognak szerepelni.

A röplabda-csapat a másik két csoportjában az első helyen végzett az ősz folyamán, mégpedig veretlenül. A tavaszi fordulókra április 11-én, szerdán kezdődő mérkőzésorozatral kerül sor. Első ellenfelünk az Építőipari egyetem csapata lesz.

Mindhárom csapat mérkőzéseire szeretnénk, ha minél több szurkoló megjelenne, mert szép eredményeket várunk tőlük.

Az emlékvérseny házi bajnokságának eredményei: Kosárlabda: Ker. kar—Ipari kar 61:34; Ker. kar—Ált. kar 120:38. Asztalitenisz: Ker. kar—Ált. kar 9:7, Ipari kar—Ált. kar 15:1.

★

67:46 a Péceli utcában

Már az eredmény is mutatja, hogy itt csak kosárlabdáról lehet szó — futballhoz nagyon nagy, tekéhez pedig nagyon kicsi a két szám.

Egyetemünk kosárlabda-csapatáról van szó, amely a tavaszi fordulók során eddig három győzelmet ért el és háromszor vereséget szenvedett. Meglehetősen változatos szereplés után került sor a VM TÜKER elleni mérkőzésre a Péceli utcai tornacsarnokban. Csapatunk a zónázás taktikáját választotta és néhány perc alatt 10 pontos előnyre tett szert. Ezt azonban hibás felfogással játszva, leadták, sőt az ellenfél átvette a vezetést is. A féldíó előtti hájrán azonban jól sikerült és így 32—26 volt javunkra a forduló-láskor.

Nagszerűen játszottak a fiúk a játékidő második részében és egymás után hullott a labda az ellenfél kosarába. Tíz perc alatt mintegy húszpontos előnyünk lett. Ettől kezdve magabiztosan játszott a csapat és arra is sor kerülhetett, hogy a játékidő nagy részében a csere-csapat harcolt az ellenféllel. Ők is kitétek magukért, mert a megszerzett előnyt végig tartani tudták.